Lambda calculus 2

Štruktúra prednášok:

- úvod do syntaxe (gramatika + konvencie)
- sémantika (redukčné pravidlá)
- programovací jazyk nad λ-kalkulom

domáca úloha: interpreter λ-kalkulu, ...

- opakované aplikovanie β-redukcie

Dnes: (alternativa: https://en.wikipedia.org/wiki/Lambda calculus)

- vlastnosti β-redukcie
- rekurzia a pevný bod
- de Bruijn indexy (miesto mien premenných)

Rekapitulácia

β-redukcia – substitúcia

•
$$(\lambda x.B) E \rightarrow_{\beta} B[x:E]$$

$$\lambda x.\lambda y.(x y)$$

$$(\lambda x (\lambda y (x y))) (x y) \rightarrow_{\beta}$$

$$(\lambda y (x y))[x:(x y)] \rightarrow_{\beta} ZLE(\lambda y ((x y) y)))$$

$$(\lambda y.B)[x:M] = \lambda z.(B[y:z][x:M])$$

$$ak x \in Free(B) && y \in Free(M)$$

$$(\lambda y (x y))[x:(x y)] ->_{\beta} DOBRE$$

 $(\lambda w (x w))[x:(x y)] ->_{\beta}$
 $(\lambda w ((x y) w)))$

Terminácia – Noetherovská

- Emmy Noether
- výpočet = opakované aplikácie β-redukcie nemusia skončiť
- jediná šanca, aby výpočtový model λ-kalkul mohol byť ekvivalentný Turingovmu stroju, a nie konečnému automatu
- nekonečná sekvencia

- ω = λx.xx = λx.(x x)Ω = ωω
- neobmedzene puchnúca sekvencia
  - $\omega_3 \omega_3 \rightarrow_{\beta} \omega_3 \omega_3 \omega_3 \rightarrow_{\beta} \omega_3 \omega_3 \omega_3 \omega_3$

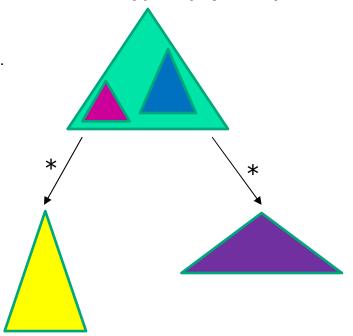
Konfluencia-Church-Roser

jednoznačnosť -problém Janka a Marienky

- normálna forma (vzhľadom na β-redukciu) je, keď sa už nedá použiť
- či existujú dve rôzne normálne formy (vzhľadom na β-redukciu) ?
- nejednoznačný "výsledok" pre dva rôzne výpočty ($K=\lambda xy.x$, $I=\lambda x.x$, $\Omega=\omega\omega$)

• $KI\Omega \rightarrow_{\beta} I$ ale aj

• $KI\Omega \rightarrow_{\beta} KI\Omega \rightarrow_{\beta} KI\Omega \rightarrow_{\beta} ...$

4

Syntaktická analýza λ-termu

(bolo na cvičení)

Pri práci s vašim interpretrom vám (ne)bude chýbať:

vstup λ termu – funkcia fromString :: String -> LExp, ktorá vám vytvorí vnútornú reprezentáciu z textového reťazca, príklad:

```
parser \x x x = (LAMBDA \x (LExp (ID \x'), (ID \x')))
```

takejto funkcii sa hovorí syntaktický analyzátor a musíte sa vysporiadať s problémom, keď je vstupný reťazec nekorektný

- použili sme "techniku" rekurzívneho zostupu (<u>Recursive descent</u>), ale o analyzátoroch-parseroch v tejto prednáške bude reč neskôr
- výstup λ termu funkcia show :: LExp -> String, ktorá vám vytvorí textovú (čitateľnú) reprezentáciu pre λ term.

Fold na termoch

```
foldLambda lambda var apl con cn lterm
   | Iterm == (LAMBDA str exp) =
                 lambda str (foldLambda lambda var apl con cn exp)
   | \text{Iterm} == (\text{VAR str}) = \text{var str}
   | \text{Iterm} == (APP exp1 exp2}) =
                         (foldLambda lambda var apl con cn exp1)
                          (foldLambda lambda var apl con cn exp2)
    Iterm == (CON str) = con str
   | \text{Iterm} == (CN int) = cn int
vars = foldLambda (\langle x, y-y \rangle) (\langle x-y \rangle) (++) (\langle -y \rangle)
show :: LExp -> String
show = foldLambda (x y->"(\"++x++"->"++y++")")
        (x->x) (x->y-> "("++x++""++y++")") (x->x) (x->x)
```

Fold na termoch

```
foldLambda fcie@(lambda,var,apl,con,cn) lterm
   | Iterm == (LAMBDA str exp) = lambda str (foldLambda fcie exp)
   | Iterm == (VAR str)
                          = var str
   | \text{Iterm} == (APP exp1 exp2}) = apl (foldLambda fcie exp1)
                                          (foldLambda fcie exp2)
   | \text{ Iterm} == (\text{CON str}) = \text{con str}
   | \text{Iterm} == (CN int) |
                         = cn int
vars = foldLambda ((\langle x, y->y), (\langle x->[x]), (++), (\langle ->[]), (\langle ->[]))
show :: LExp -> String
show = foldLambda ((x y->"(\\"++x++"->"++y++")"),
        (\x->x),(\x->\y-> "("++x++""++y++")"),(\x->x),(\x->x))
```

η-redukcia

- β-redukcia: $(\lambda x.B) E ->_{\beta} B[x:E]$
- η -redukcia: $\lambda x (B x) ->_{\eta} B$ ak $x \notin Free(B)$

Príklad: λx (f x) ->_n x, resp. v úvode minulej prednášky bolo

```
let length = \lambda ys.(if (null xs) 0 ((+) 1 (length (tail ys))))) in (length ... \eta < - let length = (\lambda f.\lambda ys.(if (null xs) 0 ((+) 1 (f (tail ys)))))) length in (length ...
```

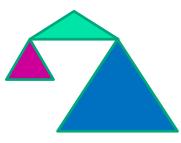
podmienka je podstatná, lebo ak napr. B=x, teda x $\in$ Free(B), λ x.(x x)-> $_{\eta}$ x

β a η-redukcia

- $\rightarrow_{\beta\eta}$ je **uzáver** $\rightarrow_{\beta} \cup \rightarrow_{\eta}$ vzhľadom na podtermy, čo znamená: matematická definícia:
  - ak M $\rightarrow_{\beta}$ N alebo M $\rightarrow_{\eta}$ N, potom M $\rightarrow_{\beta\eta}$ N,
  - ak M $\rightarrow_{\beta\eta}$ N, potom (P M) $\rightarrow_{\beta\eta}$ (P N) aj (M Q) $\rightarrow_{\beta\eta}$ (N Q),
  - ak M $\rightarrow_{\beta\eta}$ N, potom $\lambda x.M \rightarrow_{\beta\eta} \lambda x.N.$

Ako to chápe informatik:

- rekurzívne prejdi celý λ-term
- aplikuj $\rightarrow_{\beta}$ resp. $\rightarrow_{\eta}$ kde sa len dá

Otázku, ktorú by si mal položiť:

- v akom poradí, preorder, inorder, ...
- a záleží na poradí ?

ω = λx.xx Ω = ωω $ω_3 = λx.xxx$

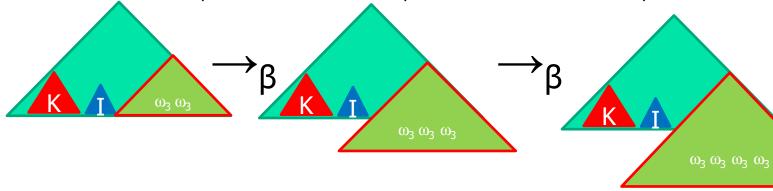

Vlastnosti β-redukcie

existuje nekonečná sekvencia

$$\bullet \quad \Omega \to_{\beta} \Omega \to_{\beta} \Omega \to_{\beta} \dots$$

- existuje neobmedzene puchnúca sekvencia
  - $\bullet \quad \omega_3 \ \omega_3 \rightarrow_{\beta} \ \omega_3 \ \omega_3 \ \omega_3 \rightarrow_{\beta} \ \omega_3 \ \omega_3 \ \omega_3$
- nejednoznačný výsledok existuje term s konečným a nekonečným odvodením
  - $KI\Omega \rightarrow_{\beta} I$ ale aj
  - $KI\Omega \rightarrow_{\beta} KI\Omega \rightarrow_{\beta} KI\Omega \rightarrow_{\beta} ...$
  - $KI(\omega_3 \omega_3) \rightarrow_{\beta} KI(\omega_3 \omega_3 \omega_3) \rightarrow_{\beta} KI(\omega_3 \omega_3 \omega_3 \omega_3) \rightarrow_{\beta \dots}$

Stratégia redukcie

(na výbere záleží)

- βη-redex
   je podterm λ-termu, ktorý môžeme prepísať β alebo η redukciou
- **normálna forma** λ-termu nemá redex
- **reducibilný** λ-term nie je v normálnej forme
- Stratégia redukcie μ je čiastočné zobrazenie λ -termov, že $M \rightarrow_{\beta n} \mu(M)$
- μ výpočet je postupnosť M, μ(M), ..., μⁱ(M), ... a môže byť (ne)konečná

Najznámejšie stratégie

leftmost-innermost – najľavejší redex neobsahuje iný redex

$$(\lambda x.(\underline{(\lambda y.y)} \ x)) \ (\lambda z.z) \rightarrow_{\beta} \underline{(\lambda x.x)} \ (\lambda z.z) \rightarrow_{\beta} (\lambda z.z)$$

hint: $(\lambda y.y) \times \rightarrow_{\beta} X$

redex redukovaný stratégiou je podčiarknutý

■ **leftmost-outermost** – najľavejší redex neobsiahnutý v inom redexe $(\lambda x.((\lambda y.y) x))(\lambda z.z) \rightarrow_{\beta} ((\lambda y.y) (\lambda z.z)) \rightarrow_{\beta} (\lambda z.z)$

hint:
$$(\lambda x.((\lambda y.y) x))(\lambda z.z) \rightarrow_{\beta} ((\lambda y.y) x)[x:\lambda z.z] = ((\lambda y.y) (\lambda z.z))$$

- **leftmost stratégia** vyhodnotí funkciu skôr ako argumenty $(\lambda x.x)(\lambda y.((\lambda z.z) y)) \rightarrow_{\beta} (\lambda y.((\lambda z.z) y)) \rightarrow_{\beta} (\lambda y.y)$
- **rightmost stratégia** vyhodnotí argumenty skôr ako funkciu $(\lambda x.x)(\lambda y.(\underline{(\lambda z.z)} y)) \rightarrow_{\beta} (\underline{\lambda x.x})(\lambda y.y) \rightarrow_{\beta} (\lambda y.y)$

4

Ako to programujeme

Extrémne drahé riešenie (prečo) ?

<u>(λx.M)</u>

oneStep $_{\beta}$ (LAMBDA x m) = (LAMBDA x (oneStep $_{\beta}$ m))

• je to innermost či outermost ? Ako vyzerá to druhé ??

Stratégie \(\beta\)-redukcie

Normalizujúca stratégia je taká, ktorá nájde normálnu formu, ak existuje

- leftmost-innermost (nie je normalizujúca stratégia)
  - argumenty funkcie sú zredukované skôr ako telo funkcie
  - $KI\Omega ->_{\beta} KI\Omega ->_{\beta} KI\Omega ->_{\beta} ...$ zacyklí sa pri leftmost-innermost
  - $(\lambda x.x x) (\underline{\lambda x.x} y) ->_{\beta} (\underline{\lambda x.x} x) y ->_{\beta} (y y)$
- leftmost-outermost (je normalizujúca stratégia, toto nie dôkaz !!!)
  - ak je možné dosadiť argumenty do tela funkcie, urobí sa tak ešte pred ich vyhodnotením, ale tým aj kopíruje redexy ☺
  - $KI\Omega \rightarrow_{\beta} I$
  - $(\lambda x.x x)(\lambda x.x y) ->_{\beta} (\underline{\lambda x.x} y)(\lambda x.x y) ->_{\beta} y(\underline{\lambda x.x} y) ->_{\beta} y y$ Call by need (lazy)
    - pri aplikácii funkcie sa do jej tela nedosadzuje argument, ale pointer na hodnotu argumentu, ktorý sa časom event. vyhodnotí

Churchove čísla

- $\underline{O} := \lambda f.\lambda x.x$
- $1 := \lambda f.\lambda x.f x$
- $\underline{2} := \lambda f.\lambda x.f(f x)$
- ...
- $\underline{n} := \lambda f.\lambda x.f^n x$

- succ := $\lambda n.\lambda f.\lambda x.f(n f x)$
- plus := $\lambda m. \lambda n. \lambda f. \lambda x. m f (n f x)$

definujte mult

```
mult := \lambda m.\lambda n.\lambda f.\lambda x. n (m f) x
lebo (m f) = \lambda x.(f^m x), potom (n (m f)) = \lambda x.((f^m)^n x) = \lambda x.(f^{m*n} x)
```

•definujte mⁿ

```
exp := \lambda m.\lambda n. n m

exp m n f = n m f = ((n m) f) = (m^n f)

exp m n f x = (m^n f) x = f^{(m^n f)} x
```

definujte n-1 (na rozmýšľanie)

_ t

Churchove čísla

pomalšie

```
• \underline{0} := \lambda f.\lambda x.x
```

•
$$1 := \lambda f. \lambda x. f x$$

- $\underline{2} := \lambda f.\lambda x.f(f x)$
- **...**
- $n := \lambda f.\lambda x.f^n x$

```
• succ := \lambda n.\lambda f.\lambda x.f(n f x)
```

• plus := $\lambda m.\lambda n.\lambda f.\lambda x.$ m f (n f x)

```
(\text{succ } \underline{2}) = (\lambda n.\lambda f.\lambda x.f(n f x) \lambda f.\lambda x.f(f x)) = \lambda f.\lambda x.f((\lambda f'.\lambda x'.f'(f' x')) f x) = \lambda f.\lambda x.f(f(f x)) = \underline{3}
```

```
((\text{plus } \underline{2}) \underline{2}) = ((\lambda \text{m.}\lambda \text{n.}\lambda \text{f.}\lambda \text{x.} (\text{m f}) (\text{n f x}) \underline{2}) \underline{2}) = \\ ((\lambda \text{n.}\lambda \text{f.}\lambda \text{x.} (\underline{2} \text{f}) (\text{n f x})) \underline{2}) = \\ (\lambda \text{f.}\lambda \text{x.} (\underline{2} \text{f}) (\underline{2} \text{f x})) = \\ (\lambda \text{f.}\lambda \text{x.} ((\lambda \text{f'.}\lambda \text{x'.}\text{f'} (\text{f' x'})) \text{f}) (\underline{2} \text{f x})) = \\ (\lambda \text{f.}\lambda \text{x.} (\lambda \text{x'.}\text{f } (\text{f x'})) (\underline{2} \text{f x})) = \\ (\lambda \text{f.}\lambda \text{x.} (\text{f } (\text{f } (\underline{2} \text{f x})))) = \\ (\lambda \text{f.}\lambda \text{x.} (\text{f } (\text{f } (\lambda \text{f.}\lambda \text{x.}\text{f } (\text{f x}) \text{f x})))) = (\lambda \text{f.}\lambda \text{x.} (\text{f } (\text{f } (\text{f } (\text{f x}))))) = \underline{4}
```

Už ste to raz videli

(prvá prednáška)

```
succ := \lambda n.\lambda f.\lambda x.f(n f x)
plus := \lambda m.\lambda n.\lambda f.\lambda x. m f (n f x)
mult := \lambda m.\lambda n.\lambda f.\lambda x. n (m f) x
```

```
true x y = x
false x y = y
ifte cte=cte
    f x = f (f x)
two
one f x = f x
zero f x = x
incr n f x = f (n f x)
incr = \langle n-\rangle \langle f-\rangle \langle x-\rangle (f(n f x))
add m n f x = m f (n f x)
add = \mbox{m->}\mbox{f->}\mbox{x->}((m f) (n f x))
mul m n f x = m (n f) x
isZero n = n (\ -> false) true
decr n = n \ (\mbox{m f } x \rightarrow \mbox{f (m incr zero)})
             zero
             (\x -> x)
             zero
```

Aký je rozdiel medzi týmto interpretrom a tým, čo máte nakódiť na domácu úlohu?

- Haskell realizuje β-redukciu
- Haskell je striktne typovaný

Pokúste sa dokázať decr $\underline{n} = \underline{n-1}$.

Súbor: Church.hs

 $n f x = f^n x$

Testovanie domácej úlohy

Potrebujeme prirodzené čísla, použijeme konštrukciu podľa A.Churcha:

- $\theta := \lambda f.\lambda x.x$
- $1 := \lambda f.\lambda x.f x$
- $2 := \lambda f.\lambda x.f(f x)$
- succ := $\lambda n.\lambda f.\lambda x.f(n f x) = \lambda n.\lambda f.\lambda x.(f((n f) x))$
- plus := $\lambda m.\lambda n.\lambda f.\lambda x.$ m f (n f x) = $\lambda m.\lambda n.\lambda f.\lambda x.$ ((m f) ((n f) x)) -- idea: $f^m(f^n x) = f^{m+n} x$

Zadáme tieto dve konštrukcie:

Logika a predikáty

TRUE := $\lambda x. \lambda y. x := \lambda xy. x$ (vráti 1.argument) FALSE := $\lambda x. \lambda y. y := \lambda xy. y$ (vráti 2.argument)

AND := $\lambda x. \lambda y. x y FALSE := \lambda xy. x y FALSE$

 $\mathsf{AND} \times \mathsf{y} \qquad = \mathsf{x} \, \mathsf{y} \, \mathsf{FALSE}$

OR := $\lambda x. \lambda y. x TRUE y := \lambda xy. x TRUE y$

 $OR \times y = x TRUE y$

NOT := λx . x FALSE TRUE

IFTHENELSE := $\lambda c. \lambda x. \lambda y. (c x y)$

Príklad:

AND TRUE FALSE

 $\equiv$ (λ x y. x y FALSE) TRUE FALSE $\rightarrow_{\beta}$ TRUE FALSE FALSE

 $\equiv$ (λ x y. x) FALSE FALSE $\rightarrow_{\beta}$ FALSE

definujte XOR

Kartézsky súčin typov (pár)

```
PAIR := \lambda x.\lambda y.(\lambda c. c x y) := \lambda xyc. c x y
```

 $:= \lambda x.\lambda y.(\lambda c. c. x.y) := \lambda xyc. c. x.y$ $:= \lambda x.x TRUE$

RIGHT := $\lambda x.x$ FALSE

LEFT

PAIR A B = $(\lambda c. c A B)$

TRUE := $\lambda x.\lambda y.x$:= $\lambda xy.x$

FALSE := $\lambda x.\lambda y.y$:= $\lambda xy.y$

```
LEFT (PAIR A B) \equiv

LEFT ((\lambdaxyc. c x y) A B) \rightarrow_{\beta}

LEFT (\lambdac. c A B) \rightarrow_{\beta}

(\lambdax.x TRUE) (\lambdac. c A B) \rightarrow_{\beta}

(\lambdac. c A B) (\lambdaxy.x) \rightarrow_{\beta}

((\lambdaxy.x) A B) \rightarrow_{\beta} A
```

definujte 3-ticu.

Konštrukcia n-tice nás oprávňuje písať n-árne funkcie, t.j. funkcie, ktorých argumentom je n-tica – tzv. currying, na počesť pána Haskell Curry:

```
curry :: ((a,b) -> c) -> a -> b -> c
uncurry :: (a -> b -> c) -> (a,b) -> c
```

 $\lambda(x,y).M \text{ vs. } (\lambda x.\lambda y.M)$

 $\lambda(x,y).M \rightarrow \lambda p. (\lambda x.\lambda y.M) (LEFT p) (RIGHT p)$

4

Bolo na prvom cvičení

```
dvojica a b = pair
where pair f = f a b
```

```
prvy p = p (\langle a-\rangle b -\rangle a)
```

```
druhy p = p (\langle a-\rangle b -\rangle b)
```

```
def cons(a, b):
    def pair(f):
        return f(a, b)
    return pair

def head(p):
    return p(lambda a,b :a)

def tail(p):
    return p(lambda a,b:b)

print(head(cons(4,5)))
print(tail(cons(4,5)))
```

```
def pair(a,b):
  return lambda f: f(a,b)
def fst(p):
  return p(lambda a,b: a)
def snd(p):
  return p(lambda a,b: a)
print(fst(pair(4,5)))
```


Súčet typov (disjunkcia)

A+B reprezentujeme ako dvojicu Bool x (A|B) teda (TRUE A) alebo (FALSE B)

```
1 st
            := \lambda x.PAIR TRUE x
                                                   konštruktor pre A
2<sup>nd</sup>
            := \lambda y.PAIR FALSE y
                                                                            В
1 \text{st}^{-1} := \lambda z.RIGHT z
                                                   deštruktor pre
2<sup>nd-1</sup>
            := \lambda z.RIGHT z
                                                                            B
?1st<sup>-1</sup>
            := \lambda z.LEFT z
                                                  test, či A?
1^{\text{st}^{-1}} 1^{\text{st}} A \equiv
(\lambda z.RIGHT z) (\lambda x.PAIR TRUE x) A \rightarrow_{\beta}
RIGHT (PAIR TRUE A) \rightarrow_{\beta} A
```


Domáca úloha (vašim interpretrom):

- •null? (cons a Nil) $\rightarrow_{\beta}^*$
- •head (cons a Nil) $\rightarrow_{\beta}^{\cdot}$
- •tail (cons a Nil) $\rightarrow_{\beta}^*$
- •head (tail (cons a (cons b Nil)))

```
List t = Nil | Cons t (List t)
```

```
Nil = \lambda z.z TRUE FALSE FALSE
```

Cons = $\lambda x. \lambda y. \lambda z. z$ FALSE x y

```
head = \lambda p.p (\lambda x. \lambda y. \lambda z. y)
```

tail = $\lambda p.p (\lambda x. \lambda y. \lambda z.z)$

isNil = $\lambda p.p (\lambda x. \lambda y. \lambda z. x)$

Odvod'me, napr.:

```
isNil Nil = (\lambda p.p (\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)) (\lambda z.z TRUE FALSE FALSE) \rightarrow_{\beta} ((\lambda z.z TRUE FALSE FALSE) (\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)) \rightarrow_{\beta} ((\lambda x.\lambda y.\lambda z.x) TRUE FALSE FALSE) \rightarrow_{\beta}
```

TRUE

Binárne stromy

BinTree t = Empty | Node t (BinTree t) (BinTree t)

```
Empty = \lambda g.g TRUE (\lambda x.x) (\lambda x.x) (\lambda x.x)
```

Node = $\lambda x.\lambda y.\lambda z.\lambda g.g$ FALSE x y z

```
isEmpty = \lambda t.t (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.u)
```

root = $\lambda t.t (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)$

left = $\lambda t.t (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.y)$

right = $\lambda t.t (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.z)$

Binárne stromy

```
Odvod'me, napr.: root (Node a Empty Empty) \rightarrow_{\beta} (\lambda t.t (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)) (Node a Empty Empty) \rightarrow_{\beta} ((Node a Empty Empty) (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)) \rightarrow_{\beta} (((\lambda x.\lambda y.\lambda z.\lambda g.g FALSE \ x\ y\ z) a Empty Empty) (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)) \rightarrow_{\beta} ((\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x) FALSE a Empty Empty) (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)) \rightarrow_{\beta} ((\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x) FALSE a Empty Empty) (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)) \rightarrow_{\beta} a
```

4

where/let

let v = N in M vlastne to isté ako

M where v = N

 $\rightarrow$ (λ v.M) N

M where $v_1 = N_1$ $v_2 = N_2$ ... $v_n = N_n$

 $\rightarrow$ ($\lambda(v_1, v_2, ..., v_n)$ .M) ($N_1, ..., N_n$)

zložený where

n*(x+n) where n = 3 x = 4*n+1

 $-> (\lambda n. (\lambda x.n*(x+n)) (4*n+1)) 3$

Rekurzia

To, čo stále nevieme, je definovať rekurzívnu funkciu, resp. cyklus. Na to sa používa konštrukcia pomocou operátora pevného bodu.

```
Príklad: FAC := \lambdan.(if (= n 0) 1 (* n (FAC (- n 1))))

FAC := \lambdan.if (n = 0) then 1 else (n * FAC (n - 1)) ... trik: \eta-redukcia (\lambdax.M x) = M, ak x nie je Free(M)

FAC := (\lambdafac.(\lambdan.(if (= n 0) 1 (* n (fac (- n 1))))) FAC)

H := \lambdafac.(\lambdan.(if (= n 0) 1 (* n (fac (- n 1)))))

hľadáme funkciu FAC, ktorá má túto vlastnosť: FAC := (H FAC)

hľadaná funkcia FAC je pevný bod funkcie H
```

Pevný bod

Potrebujeme trochu teórie:

Veta:

Pre ľubovoľný λ -term F existuje pevný bod, t.j. X také, že X = F X.

```
Dar nebies (operátor pevného bodu):

Y = \lambda f.(\lambda x. f(x x)) (\lambda x. f(x x))

potom
```

(Y F) je pevný bod F, t.j. (Y F) = F (Y F).

Skúsme to (aspoň) overiť:

Y F = $(\lambda f.(\lambda x. f(x x)) (\lambda x. f(x x)))$ F = $(\lambda x. F(x x)) (\lambda x. F(x x)) \rightarrow_{\beta}$

- $F(x x)[x:\lambda x. F(x x)] \rightarrow_{\beta}$
- $F(\lambda x.F(x x) \lambda x.F(x x)) =$
- F (Y F)

preto (Y F) je naozaj pevný bod

a je jediný?

FAC := (H FAC) FAC := Y H H:= λ fac.(λ n.(if (= n 0) 1 (* n (fac (- n 1))))) Platí Y H = H (Y H)

Operátor Y Platí YH = H (YH)

Presvedčíme sa, že Y nám pomôže definovať rekurzívnu funkciu:

```
FAC = Y H = Y (\lambdafac.(\lambdan.(if (= n 0) 1 (* n (fac (- n 1))))))
(\lambda f.(\lambda x. f(x x)) (\lambda x. f(x x))) (\lambda fac.(\lambda n.(if (= n 0) 1 (* n (fac (- n 1))))))

    toto je faktoriál – verzia nevhodná pre slabšie povahy

FAC 1 = (Y H) 1
                                      ... z vlastnosti pevného bodu
         = H(YH)1
         = \lambda fac.(\lambda n.(if (= n 0) 1 (* n (fac (- n 1))))) (Y H) 1
         = \lambda n.(if (= n 0) 1 (* n ((Y H)(- n 1)))) 1
         = if (= 1 0) 1 (* 1 ((Y H) (- 1 1)))
         = (*1 ((Y H) (-11)))
         = (*1((Y H) 0))
         = (* 1 (H (Y H) 0)) ... trochu zrýchlene
         = (*11)
         = 1
```


1+2+3+...+n


```
SUM = \lambda s. \lambda n. if (= n 0) 0 (+ n (s (- n 1)))
```

(Y SUM) 2 =

- Y (λs.λn.if (= n 0) 0 (+ n (s (- n 1)))) 2
- (λs.λn.if (= n 0) 0 (+ n (s (- n 1)))) (Y SUM) 2
- (λn.if (= n 0) 0 (+ n ((Y SUM) (- n 1)))) 2
- if (= 2 0) 0 (+ 2 ((Y SUM) (- 2 1)))
- (+ 2 ((Y SUM) 1))
- (+ 2 ((λs.λn.if (= n 0) 0 (+ n (s (- n 1)))) (Y SUM) 1))
- (+ 2 ((λn.if (= n 0) 0 (+ n ((Y SUM) (- n 1)))) 1))
- (+ 2 ((if (= 1 0) 0 (+ n ((Y SUM) (- 1 1))))))
- (+ 2 (+ 1 ((Y SUM) 0)))
- $(+ 2 (+ 1 ((\lambda s.\lambda n.if (= n 0) 0 (+ n (s (- n 1)))) (Y SUM) 0)))$
- (+ 2 (+ 1 ((λn.if (= n 0) 0 (+ n ((Y SUM) (- n 1)))) 0)))
- (+ 2 (+ 1 ((if (= 0 0) 0 (+ 0 ((Y SUM) (- 0 1)))))))
- + (+ 2 (+ 1 0)) = 3

Cvičenie

- (na zamyslenie) nájdite príklady funkcií s nekonečným počtom pevných bodov s práve jedným pevným bodom
- realizujte interpreter λkalkulu, pokračujte v kóde z minulého cvičenia tak, aby počítal hodnoty rekurzívnych funkcii

```
--sucet = \s -> \n -> (if (= n 0) 0 (+ n (s (- n 1))))

sucet = LAMBDA "s"
(LAMBDA "n"
(APP
(APP
(APP
(CON "IF")
(APP (APP (CON "=") (ID "n")) (CN 0)) -- condition
)
(CN 0) -- then
)
(APP (APP (CON "+") -- else
(ID "n"))
(APP (ID "s")
(APP (APP (CON "-") (ID "n")) (CN 1)
)
)
)
)
)
)
)
)
```

Cvičenie

```
-- plati Y f = f(Y f)
y = LAMBDA "h"

(APP (LAMBDA "x" (APP (ID "h") (APP (ID "x") (ID "x"))))

(LAMBDA "x" (APP (ID "h") (APP (ID "x") (ID "x"))))

Vyhodnot'te LExp [LExp [y, sucet], CN 4]
1+2+3+4 = 10 ?
A čo faktorial ?
```

Poznámka:

Obohať te Váš interpreter o vstavané celé čísla so základnými operáciami (+1, -1, +, *), plus test (napr. na nulu). V opačnom prípade budete bojovať s Church. číslami a interpreter sa vám bude ťažšie ľadiť.

Viacnásobná rekurzia

Veta o pevnom bode: Pre ľubovoľné F_1 , F_2 , ..., F_n existujú X_1 , X_2 , ..., X_n , že $X_1 = F_1 X_1 X_2 ... X_n$ $X_2 = F_2 X_1 X_2 ... X_n$ $X_n = F_n X_1 X_2 \dots X_n$ vektorovo: $(X_1, X_2, ..., X_n) = (F_1 X_1 X_2 ... X_n, F_2 X_1 X_2 ... X_n, ..., F_n X_1 X_2 ... X_n)$ $\underline{\mathbf{X}} = (F_1(p_1 \underline{\mathbf{X}})(p_2 \underline{\mathbf{X}})...(p_n \underline{\mathbf{X}}), ..., F_n(p_1 \underline{\mathbf{X}})(p_2 \underline{\mathbf{X}})...(p_n \underline{\mathbf{X}}))$ $\underline{\mathbf{X}} = \lambda \underline{\mathbf{z}}.(F_1(p_1 \underline{\mathbf{z}})(p_2 \underline{\mathbf{z}})...(p_n \underline{\mathbf{z}}), ... F_n(p_1 \underline{\mathbf{z}})(p_2 \underline{\mathbf{z}})...(p_n \underline{\mathbf{z}})) \underline{\mathbf{X}}$ p_i = i-ta projekcia vektora. preto $\mathbf{X} = \mathbf{Y} \left(\lambda \underline{\mathbf{z}} . (\mathsf{F}_1 (\mathsf{p}_1 \underline{\mathbf{z}}) (\mathsf{p}_2 \underline{\mathbf{z}}) ... (\mathsf{p}_n \underline{\mathbf{z}}), ... \mathsf{F}_n (\mathsf{p}_1 \underline{\mathbf{z}}) (\mathsf{p}_2 \underline{\mathbf{z}}) ... (\mathsf{p}_n \underline{\mathbf{z}}) \right) \right)$

Primitívna rekurzia

Primitívne rekurzívna funkcia je:

- nulová funkcia Nⁿ→N,
- succ: $N \rightarrow N$,
- projekcia p_i : $N^n \rightarrow N$, $p_i x_1 x_2 ... x_n = x_i$
- kompozícia f $x_1 x_2 ... x_n = g(h_1(x_1 x_2 ... x_n) ... h_m(x_1 x_2 ... x_n))$
- primitívna rekurzia g : $N^n \rightarrow N$, h : $N^{n+2} \rightarrow N$, potom f : $N^{n+1} \rightarrow N$

$$f 0 x_1 x_2 ... x_n = g(x_1 x_2 ... x_n)$$

 $f (n+1) x_1 x_2 ... x_n = h(f(n x_1 x_2 ... x_n) n x_1 x_2 ... x_n)$

Parciálne/Čiastočne vyčíslitelná (nemusí byť totálna):

• μ -rekurzia $r: N^{n+1} \rightarrow N$, potom $f: N^{n+1} \rightarrow N$ $f y x_1 x_2 ... x_n = min_z.(r(z x_1 x_2 ... x_n) = y)$

λ-vypočítateľná funkcia

Parciálna funkcia f : $N^n \rightarrow N$ je λ -vypočítateľná, ak existuje λ -term F taký, že F $\underline{x}_1$ $\underline{x}_2$ ... $\underline{x}_n$ sa zredukuje na $\underline{f}$ $\underline{x}_1$ $\underline{x}_2$ ... $\underline{x}_n$, ak n-tica $\underline{x}_1$ $\underline{x}_2$ ... $\underline{x}_n$ patrí do def.oboru f F $\underline{x}_1$ $\underline{x}_2$ ... $\underline{x}_n$ nemá normálnu, ak n-tica $\underline{x}_1$ $\underline{x}_2$ ... $\underline{x}_n$ nepatrí do def.oboru f

Veta: Každá parciálne vyčíslitelná funkcia je λ-vypočítateľná. Dôkaz:

- nulová fcia, succ, projekcie p_{i,} kompozícia priamočiaro
- μ -rekurzia $r: N^{n+1} \rightarrow N$ $F = \lambda y \lambda x_1 \lambda x_2 \dots \lambda x_n$. **Y** $(\lambda h. \lambda z._ (if (eq y G(z x_1 x_2 \dots x_n)) then z else h (succ z)))$ $Veta: Každá <math>\lambda$ -vypočítateľná je parcialne vyčíslitelná funkcia.

Weak head normal form

(slabo hlavová normálna forma)

Head normal form (h.n.f)

- $\bullet \quad (\lambda x_1, \lambda x_2, \dots, \lambda x_k, v) M_1 M_2 \dots M_n$
- v je premenná (resp. konštanta),
- pre ľubovoľné r $\leq$ n, (...((v M_1) M_2)... M_r) nie je redex

Ak k=0, konštanta či premenná s málo argumentami

Ak k>0, λ-abstrakcia s nereducibilným telom

Weak head normal form (w.h.n.f)

- v M₁ M₂... M_n
- v je premenná alebo λ-abstrakcia (resp. konštanta),
- pre l'ubovol'né $r \le n$, (...($(v M_1) M_2$)... M_r) nie je redex .

Konštanta, premenná alebo λ-abstrakcia s málo argumentami.

 $\lambda x.((\lambda y.y) z)$ nie je h.n.f. (až po red. $((\lambda y.y) z) \rightarrow_{\beta} z)$, ale je w.h.n.f.

 $(k, n \in N)$

 $(n \in N)$

Najznámejšie stratégie

- weak leftmost outermost (call by need/output driven/lazy/full lazy)
   (λx. λy.(x y)) (λz.z) → β λy.((λz.z) y) w.h.n.f.
   redukuje argumenty funkcie, len ak ich treba
   Keďže w.h.n.f. môže obsahovať redex, tak nenormalizuje úplne...
- strong leftmost outermost (call by name/demand driven)
   (λx. λy.(x y)) (λz.z) → β λy.((λz.z) y) → β λy.y n.f.
   redukuje argumenty funkcie, len ak ich treba, ale pokračuje v hľadaní redexov, kým nejaké sú normalizuje úplne...
- eager argumenty najprv (call by value/data driven/strict)
   nenormalizuje...

Lazy

```
• (\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) ((\lambda x.x)(* 3 4))) (\lambda x.(+2 x) 6) \rightarrow_{\beta}
```

• (
$$\lambda y.(* (+ ((\lambda x.x)(* 3 4)) ((\lambda x.x)(* 3 4))) y)) (\lambda x.(+2 x) 6) \rightarrow_{\beta}$$

• (* (+ ((
$$\lambda x.x$$
)(* 3 4)) (($\lambda x.x$)(* 3 4))) ($\lambda x.(+2 x) 6$)) $\rightarrow_{\beta}$

• (* (+ (* 3 4) ((
$$\lambda x.x$$
)(* 3 4))) ($\lambda x.(+2 x) 6$)) $\rightarrow_{\beta}$

• (* (+ 12 ((
$$\lambda x.x$$
)(* 3 4))) ($\lambda x.(+2 x) 6$)) $\rightarrow_{\beta}$

• (* (+ 12 (* 3 4)) (
$$\lambda x.(+2 x) 6$$
)) $\rightarrow_{\beta}$

• (* (+ 12 12) (
$$\lambda x.(+2 x) 6$$
)) $\rightarrow_{\beta}$

• (* 24 (
$$\lambda x.(+2 x) 6$$
)) $\rightarrow_{\beta}$

•
$$(*24 (+26)) \rightarrow_{8}$$

• (* 24 8)
$$\rightarrow_{\beta}$$

192

Full lazy

- ($\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) ((\lambda x.x)(* 3 4))) (<math>\lambda x.(+2 x) 6) \rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda y.(* (+ ((\lambda x.x)(* 3 4)) ((\lambda x.x)(* 3 4))) y)) (\lambda x.(+2 x) 6) \rightarrow_{\beta}$
- (* (+ (($\lambda x.x$)(* 3 4)) (($\lambda x.x$)(* 3 4))) ($\lambda x.(+2 x) 6$)) $\rightarrow_{\beta}$
- (* (+ (* 3 4) (* 3 4)) ($\lambda x.(+2 x) 6$)) $\rightarrow_{\beta}$
- (* (+ 12 12) ($\lambda x.(+2 x) 6$)) $\rightarrow_{\beta}$
- (* 24 ($\lambda x.(+2 x) 6$)) $\rightarrow_{\beta}$
- (* 24 (+2 6)) $\rightarrow_{\beta}$
- (* 24 8) $\rightarrow_{\beta}$
- **192**

Strict

- $(\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) ((\lambda x.x)(* 3 4))) (\lambda x.(+2 x) 6) \rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) ((\lambda x.x)(* 3 4))) (+2 6) <math>\rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) ((\lambda x.x)(* 3 4))) 8 \rightarrow_{\beta}$
- (λx . λy .(* (+ x x) y) (* 3 4)) 8 $\rightarrow_{\beta}$
- (λx . λy .(* (+ x x) y) 12) 8 $\rightarrow_{\beta}$
- (λy .(* (+ 12 12) y)) $8 \rightarrow_{\beta}$
- (* (+ 12 12) 8) $\rightarrow_{\beta}$
- (* 24 8) $\rightarrow_{\beta}$
- **192**

Eager

- $(\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) ((\lambda x.x)(* 3 4))) (\lambda x.(+2 x) 6) \rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) ((\lambda x.x) 12)) (\lambda x.(+2 x) 6) \rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) 12$) ($\lambda x.(+2 x) 6$) $\rightarrow_{\beta}$
- (λx . λy .(* (+ x x) y) 12) (+26) $\rightarrow_{\beta}$
- (λx . λy .(* (+ x x) y) 12) 8 $\rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda y.(* (+ 12 12) y)) 8 \rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda y.(*24 y)$) $8 \rightarrow_{\beta}$
- (* 24 8) $\rightarrow_{\beta}$
- **192**

Church-Rosser vlastnosť

(konzistentnost' λ-kaklulu)

pre ľubovoľnú trojicu termov M, M₁, M₂ takých, že

$$M \rightarrow {}_{\beta}^* M_1 a \rightarrow {}_{\beta}^* M_2$$

existuje R, že

$$M_1 \rightarrow {}_{\beta}{}^*R a M_2 \rightarrow {}_{\beta}{}^*R$$

Inak:

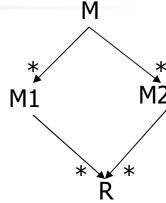
$$(\leftarrow_{\beta}^{*} \circ \rightarrow_{\beta}^{*}) \subseteq (\rightarrow_{\beta}^{*} \circ \leftarrow_{\beta}^{*})$$

teda ak M1 $\leftarrow_{\beta}^{*}$ M $\rightarrow_{\beta}^{*}$ M2, potom existuje R, že M1 $\rightarrow_{\beta}^{*}$ R $\leftarrow_{\beta}^{*}$ M2

Veta: β-redukcia spĺňa Church-Rosserovu vlastnosť Dôkazy sú technicky náročné:

- 1936 Church, Rosser: Some properties of conversion
- 1981 Barendregt
- 1981 Löf, Tait

Dôsledok:

ak term má normálnu formu vzhľadom na ightarrow potom je jednoznačne určená

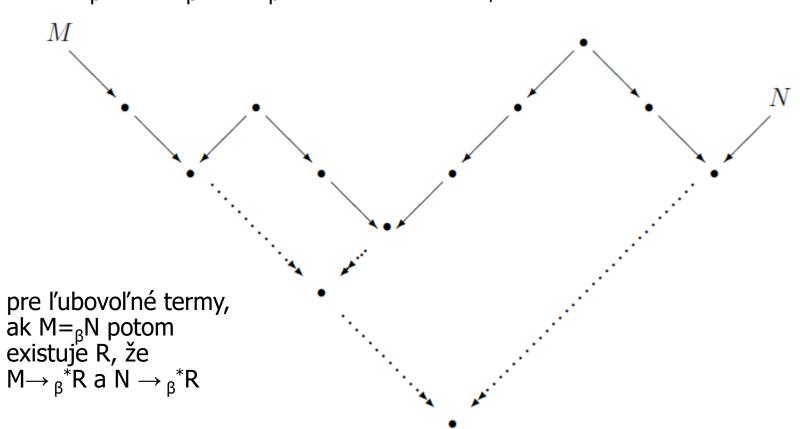

β ekvivalenica

 $=_{\beta} \equiv (\longrightarrow_{\beta} \cup \longleftarrow_{\beta})^* \text{ Príklad: KI}\Omega =_{\beta} \text{II}$

Slabá Church-Rosser vlastnosť

pre ľub.trojicu termov M, M₁, M₂ takých, že

$$M \rightarrow M_1 \ a \ M \rightarrow M_2$$

existuje R, že

$$M_1 \rightarrow {}^*R \text{ a } M_2 \rightarrow {}^*R$$

Inak:

$$(\leftarrow \circ \rightarrow) \subseteq (\rightarrow^* \circ \leftarrow^*)$$

teda ak M1 $\leftarrow$ M $\rightarrow$ M2, potom existuje R, že M1 $\rightarrow$ *R $\leftarrow$ * M2

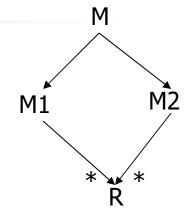
- → má Church-Rosser vlastnosť (confluent) je ekvivalentné s
- → má slabú Church-Rosser vlastnosť (local confluent)

Dôkaz sporom (SCR implikuje CR, spor: SCR and $\neg$ CR):

- Nech M má dve normálne formy, M1<>M2, t.j. M $\rightarrow^*$ M₁ a M $\rightarrow^*$ M_{2.}
- M nie je v normálnej forme (ak by bolo, M=M1=M2 a pritom M1<>M2),
- potom existuje M', že M → M',
- M' má tiež dve normálne formy, ak by nie, spor s lokálnou konfluentosťou,
- M", M"", M"", a t.d' (noetherovskosť relácie vyrobí spor).

Zamyslenie: je noetherovská podmienka podstatná, neplatí veta aj bez nej?

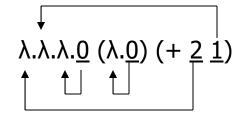

de Bruijn index

čo robilo problémy pri substitúcii, sú mená premenných idea (pána de Brujin): premenné nahradíme <u>indexami</u>

•
$$\lambda x.(+ x 1)$$

• $\lambda.(+ 0 1)$

- $\lambda x.\lambda y.\lambda f.f((\lambda x.x)(+xy))$
  - $\lambda.\lambda.\lambda.\underline{0}$ (($\lambda.\underline{0}$) (+ $\underline{2}$ $\underline{1}$))

index: neform.: cez koľko λ treba vyskákať, aby sme našli λ danej premennej

- a-konverzia neexistuje lebo premenné nemajú mená
- dôsledok: rôzne premenné môžu mať rovnaký index (v <> kontextoch)
- voľné premenné majú index > hľbku λ-vnorení

•
$$(\lambda.\lambda.((3 1) (\lambda.(0 2))) (\lambda.(4 0))$$

$$(\lambda.\lambda.3 1 (\lambda.0 2)) (\lambda.4 0)$$

β-redukcia s de Bruijn-indexami

Príklady:

- K=λx.λy.x
  - λ.λ.<u>1</u>
- $S=\lambda x.\lambda y.\lambda z.((x z) (y z))$
  - λ.λ.λ.((2 0) (1 0))
- $\lambda x.(+ x 1) 5$
  - $\lambda.(+ 0 1) 5 = (+ 5 1)$
- K a b = $(\lambda x. \lambda y. x)$ a b
  - $(\lambda.\lambda.\underline{1} \ a) \ b = \lambda.a \ b = a$

hypotéza, ako by to mohlo fungovat' β -redukcia (λ .M) N = M[$\underline{0}$:N] ??? ale nefunguje...

skúsme intuitívne

- (λx.λy.((z x) (λu.(u x)))) (λx.(w x))
  - $(\lambda.\lambda.((3 1) (\lambda.(0 2)))) (\lambda.(4 0))$
  - $(\lambda.\lambda.((\underline{3} \square) (\lambda.(\underline{0} \square)))) (\lambda.(\underline{4} \square))$
  - $(\lambda.(\underline{2} (\lambda.\underline{5} \underline{0})) (\lambda.(\underline{0} (\lambda.\underline{6} \underline{0}))))$ $(\lambda y.\underline{z} (\lambda x.\underline{w} \underline{x}) (\lambda u.\underline{u} (\lambda x.\underline{w}' \underline{x})))$

označíme si miesta, kam sa substituuje nahrať, ale pozor na voľné premenné

β s de Bruijn.indexami

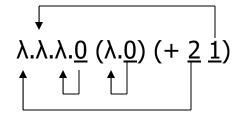
```
Substitúcia [t_0, t_1, ..., t_n] = [0:t_0][1:t_1]...[n:t_n]
 • \underline{k}[t_0, t_1, ..., t_n] = t_k, k <= n
 • (M N) [t_0, t_1, ..., t_n] = (M[t_0, t_1, ..., t_n] N[t_0, t_1, ..., t_n])
 • (\lambda M) [t_0, t_1, ..., t_n] = (\lambda M[\underline{0}, t_0^1, t_1^1, ..., t_n^1])
                                                   t^1 – pripočítaj 1 k voľným premenným
 β: (λM) N = M[N, 0, 1, 2, 3, ...]
 • (\lambda.\lambda.\underline{1} \text{ a}) \text{ b} = ((\lambda.\underline{1}) [a,\underline{0},\underline{1},\underline{2},...]) \text{b} = (\lambda.(\underline{1} [\underline{0}, a, \underline{1}, \underline{2},...])) \text{ b} =
                                                      - a, b sú konštanty neobs. premenné
       \lambda.a b=a
 Príklad z predošlého slajdu:
     (\lambda.\lambda.((3\ 1)\ (\lambda.(0\ 2))))\ (\lambda.(4\ 0)) =
        • \lambda.((3\ 1)\ (\lambda.(0\ 2)))\ [(\lambda.(4\ 0)),0,1,2,...] =
        • \lambda.(((3 \ 1)[0,(\lambda.(5 \ 0)),1,2,...]) ((\lambda.(0 \ 2))[0,(\lambda.(5 \ 0)),1,2,...])) =
        • \lambda.((2 (\lambda.(5 0))) (\lambda.(0 2)) [0,(\lambda.(5 0)),1,2,...])) =
        • \lambda.((2(\lambda.(50))) (\lambda.(02)[0,1,(\lambda.(60)),2,3,4,...])))
        • \lambda.((2 (\lambda.(5 0))) (\lambda.(0 (\lambda.(6 0))))))
```

 $= (\lambda y.(\underline{z} (\lambda x.(\underline{w} \underline{x}))) (\lambda u.(\underline{u} (\lambda x.(\underline{w}' \underline{x})))))$

de Bruijn index

čo robilo problémy pri substitúcii, sú mená premenných idea (pána de Brujin): premenné nahradíme <u>indexami</u>

•
$$\lambda x.(+ x 1)$$

• $\lambda.(+ 0 1)$

- λx.λy.λf.f ((λx.x) (+ x y))
  - $\lambda.\lambda.\lambda.\underline{0}$ (($\lambda.\underline{0}$) (+ $\underline{2}$ $\underline{1}$))

index: neform.: cez koľko λ treba vyskákať, aby sme našli λ danej premennej

- a-konverzia neexistuje lebo premenné nemajú mená
- dôsledok: rôzne premenné môžu mať rovnaký index (v <> kontextoch)
- voľné premenné majú index > hľbku λ-vnorení

$$(\lambda.\lambda.3 \ 1 \ (\lambda.0 \ 2)) \ (\lambda.4 \ 0)$$

β-redukcia s de Bruijn-indexami

Príklady:

- K=λx.λy.x
  - λ.λ.<u>1</u>
- $S=\lambda x.\lambda y.\lambda z.((x z) (y z))$
  - λ.λ.λ.((2 0) (1 0))
- $\lambda x.(+ x 1) 5$
  - $\lambda.(+ 0 1) 5 = (+ 5 1)$
- K a b = $(\lambda x. \lambda y. x)$ a b
  - $(\lambda.\lambda.\underline{1} \ a) \ b = \lambda.a \ b = a$

hypotéza, ako by to mohlo fungovat' β -redukcia (λ .M) N = M[$\underline{0}$:N] ??? ale nefunguje...

skúsme intuitívne

- (λx.λy.((z x) (λu.(u x)))) (λx.(w x))
  - $(\lambda.\lambda.((3 1) (\lambda.(0 2)))) (\lambda.(4 0))$
  - $(\lambda.\lambda.((\underline{3} \square) (\lambda.(\underline{0} \square)))) (\lambda.(\underline{4} \square))$
  - $(\lambda.(\underline{2} (\lambda.\underline{5} \underline{0})) (\lambda.(\underline{0} (\lambda.\underline{6} \underline{0}))))$ $(\lambda y.\underline{z} (\lambda x.\underline{w} \underline{x}) (\lambda u.\underline{u} (\lambda x.\underline{w}' \underline{x})))$

označíme si miesta, kam sa substituuje nahrať, ale pozor na voľné premenné

SKK

- K=λx.λy.x
  - **λ.λ.**1
- S=λx.λy.λz.x z (y z)
  - λ.λ.λ.<u>2</u> <u>0</u> (<u>1</u> <u>0</u>)

Ďalší testovací príklad

- S K K = $((\lambda.\lambda.\lambda.2 \ \underline{0} \ (\underline{1} \ \underline{0})) \lambda.\lambda.\underline{1}) \lambda.\lambda.\underline{1} =$
  - $(\lambda.\lambda.2 \ 0 \ (1 \ 0) \ [\lambda.\lambda.1, \ 0,1,2,...]) \ \lambda.\lambda.1 =$
  - $(\lambda.\lambda.(\underline{2}\ \underline{0}\ (\underline{1}\ \underline{0}))\ [\underline{0},\underline{1},\lambda.\lambda.\underline{1},\ \underline{0},\underline{1},\underline{2},...])\lambda.\lambda.\underline{1} =$
  - $(\lambda.\lambda.((\lambda.\lambda.\underline{1}) \ \underline{0} \ (\underline{1} \ \underline{0}))) \ \lambda.\lambda.\underline{1} =$
  - $(\lambda.((\lambda.\lambda.\underline{1})\ \underline{0}\ (\underline{1}\ \underline{0})))\ [\lambda.\lambda.\underline{1},\underline{0},\underline{1},\underline{2},...] =$
  - $\lambda.(((\lambda.\lambda.\underline{1})\ \underline{0}\ (\underline{1}\ \underline{0}))\ [\underline{0},\lambda.\lambda.\underline{1},\underline{0},\underline{1},\underline{2},...]) =$
  - $\lambda.((\lambda.\lambda.\underline{1}) \underline{0} (\lambda.\lambda.\underline{1} \underline{0})) =$
  - $\lambda . 0 = I$

Cvičenie

Prepiste do de Bruijn notácie

- λx.λy.y (λz.z x) x
- λx.(λx.x x) (λy.y (λz.x))
- $(\lambda x. + x ((\lambda y.y) (-x (\lambda z.3)(\lambda y.y y)))$

Definujte funkciu na prevod do de Bruijn notácie.

Implementujte β-redukciu s pomocnými funkciami